

Kramérnysovy
Král. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1790.

Číslo. 41.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 9 Řijna.

Rozličné Zprávy strany války y potoge.

Neočekávaný potog, kterýž aniž se na to ohlížel, aby prvé negaká
dworové, Rusky a Šweyds-
ky, mezy sebou zawřeli, bez
pochyby we mnohých prvé
vložných věcech welikau změnu učiní.
Kdoby sobě byl pomyslíl, aby Petrohrad-
ský dwůr potog zawřel bez zprostředko-
wánj giného dwora? — Ruský dwůr
dříve obdržel zpráwu o tom, což w
Kayenbachu zawřeno bylo, než Šweyds-
ský Král; a protož Ruský dwůr Šweyds-
kému Králi hleděl takových výminek
ponawrhnutí, kterýchž on, wída, gať
potog zemi geho newyhnutečně potře-
bný gest, nikterak opowrhnutí nemohl,

aniž se na to ohlížel, aby prvé negaká
cizý mocnost genu k potogi dopomáha-
la. Nynj tedy Rusové příležitěgi y na
lepší způsob potog s Turky učiniti, y
rovně škodnými výminkami wyhnauti se
mohau, kteréz snad jim strz zprostřed-
kowánj cizý mocnosti nastávaly. Ruský
dwůr ted to wogsto, kteréz má we Šin-
landu, a kteréz z neyvdatněgšsioho lidu
pozůstává, může na ginau stranu obrá-
titi, a gať listowé z Petrohradu wypra-
wuh, weliká částka šinlandského wog-
sta bez protahu do šinlandu táhnauti
poručeno má. Podle této poslední zprá-
wy na oko tedy spatřujeme, že Ruský

dwůr

dwůr proti Prussanům nehrubě mnoho přátel jeho na sobě okazuge.

Gakž zprávy z swobodného Polska nás ubezpečiti chci, Ruský dwůr také již swobodné Polsko k své straně přivínavi hledí. A právě tímto časem Poláci takové moci, jakož Rusko dwora gest, newyhnutečně potřebují, nebo Pruský dwůr po tu chvíli na tom stojí, aby mu těch měst, Gdaniska a Thornu, postaupili. Gestli tedy Poláci s Ruským dworem w tužší přátelstwo wegdau, nebude nám zagisté nic gineho k očekávaní, než že Rusové s celou mocí proti Prussanům potáhnau.

Důležitosti nasseho Rakauského s Tureckým dworem tak dalece k swému cíli přichází, že příměř, dle saukromných listů z Walach, od Tureckého dwora potworzeno, a dne 16 září w ležení w Bukarestu skutečně prohlášeno bylo. Od toho času, gakž již listové prawí, nasse Rakauské wogsko od Tureckých hranic odstupuge, a weliká částka přimě do Sedmihradska na zymní přeležení táhne. Slavní byt nevyššího Wezýra nyní gest w Kuseuku, a on dne 29 září dwa zplnomocněné Turky do Bukarestu wyslal.

Tato teď oznámená, gakž y wšech gine z Walach přicházející zprávy ani slowem nepodotýkají, že bychom již stotně pokoj s Turky gestě letošního roku k očekávaní měli. Anobrž mnozí listové dáwají nám narozuměnan, že po dlabém reprimě časě něco gístšího o pokoji budeme moci rozprávěti; nebo (prý) nasse wogsko na ten způsob položeno bude, aby w čas potřeby, kdyby se totiž Turcy k prospěšným výminkám

podrobiti nechťeli, w tu chvíli opět pozbromadě býti mohlo.

Gistý z Bukarestu na den 16 září psaný list k těmto podobně zprávám přináleží, a jeho obsah gest následující: Až do dnešního dne nemůžeme zhotla nic o shromáždění ryců. Některý čas zdržowali se zde w Bukarestu některý Turcy wyslaní z ležení od Kuseuku, kteří častěji s Panem Herbertem a Thurgutem rozmlauwali. Ale toť nemůžeme shromáždění gmenováno býti. Gestě sem očekáwáme královského Pruského Ministra z Warssawy hrabě Luchezyny, kterýž vrčen gest místo Obrštra Lúsy. Gakžkoli prvé Turcy z příchodu tohoto Obrštra welikau radost měli, nyní se k němu welnu hřeď okazují. Také tito hrdí Osmanové brozí Walachům, že se jim chci za to cyredně odplatiti, poznewadžby Rakauské wogsko tak lastawě byli přigali. Biskup, Bojari (neb Waslašstí Žemané) a kupcy strachem se třesau, když jim připadne na mysl, že opět pod Turecké vládařstwj přigiti magy. Kníže Mawrojeny, někdejší Walasstý hospodář, an gedwa toho času dočkati může, dne 8 září žádal Pana polního Marssalka Prynce z Koburku, aby gemu w čas příměř, na nějaký čas do Bukarestu přigiti povoleno bylo; ale Prynce naprosto gemu to odepřel, a prawil, že mu za to státi nebude, pokud Rusové s ním nepřátelsky nakládati budou. — Turecké wogsko z weliké částky již se rozchází, a jeden díl táhne k Ismailu a k té straně, kdež Dunag do moře wpadá. Gini zastupowě bez přání odchází domů, prawice, poněwadž nic na práci nemají, že bez toho již

přítomnosti zapotřebí není. Nyní právě každého okamžení očekáváme, že se zplnomocnění z obou stran shromáždí; kteráž shromáždění až potud proto odloženo bylo, poněvadž se Rusové k žádným výminkám podvoliti nechceli, anobrž na tom pozůstávají, že nás Rakouské vojsko z Bukarestu vytáhne, že oni to město sami svým lidem osadí. Toto předsevzetí není zlé, nebo 20 až do 25 tisíců Rusů z příjmu Valašské země vždy poctivě se vyživiti může, tak že již dříve ani jediného rublu vynaložiti nesmí. Prync Koburk as hodinu cesty stojí od Bukarestu v svém ležení, kteráž stánci obraženo, a předešlým nebezpečnostem vyživěno jest. Generál Suwarow teď stojí v Oblivně dilem v ležení, a dilem v starosti.

Neyposlednější zpráva z Bělehradu opět nám v známost uvádí, že tu to pevnost, kteráž prolitím krve dobyta a vybojována byla, předce gen Břez stane s velikým vzdycháním a pláčem opustiti musí. Také se praví: Odedne 30 srpna vojsky nové ohraď napořád se bojí a vyvrací; založená spíše a vojskům nástrojové dilem do Pančawy a dilem do Semelina se odváží. Dne 3 září blavň wogenstá zpráva poručila všem obyvatelům oznámiti, aby své nábytky odpravili, a sami na druhou stranu se odstěhovali, kdež jim obydlí vykázano bude. Částka našeho vojska dosavad stojí v nepřátelské krajině; ale nepřátelé kolem okolo na všech stranách se shromáždí, kteří však pozdě se chovají.

Podpis. Tato syce zpráva patrně dává vyrozuměti, že Turcy opět své

země, kteréžkoli náš Rakouský dvůr vybojowal, nazpátek dostati mají; ale některé jiné zprávy praví tomu naopak, a vyživují nás, že při jednání strany pokoge takowj člankové z naší strany ponawrzení budou, podle jakýchž pokog w Dožarowicích zavřen byl.

Z Pruské země nanovo přichází zpráva, kteráž o válečných přípravách mnoho vypravuje, a mezy jiným pozdovká, že w Berlíně w zbrojnici 400 mužů každodenně pracuje; k tomuž přowědmo jest takowj koně prodávati, a w krátkém času těžká střelba do východní a západní Pruské země se poweže. Neyposlednější Ruský rychlý posel, který w těchto dnech z Petrohradu do Wratislawy přigel, že slyšíme, neyposlednější rozmyslenj Ruské Cysarowny přinesl, že vojsky důležitosti toho dwora, kteréžkoli býti mohou, sama s Turckým dworem wyjednati chce, a následowně že naprosto žádného zprostředkowaní čyž mocnosti nepotřebuje. Také ostatně slyšíme, že mezy swobodným Polským národem potud veliká částka lidu jest, který nyní mnohem více k Ruskému dworu náchylni jsou, a z toho ohledu vždy k obávaní jest, aby snad Polacy posléz k Rusům se nepřivazyli.

Z Salicye se píše na den 28 září: Boření pevnosti Chočjna již se k swému skončení nachyluje. Odedne 30 srpna nestále při boření bylo 800 dělníků, sami poddani z Ráji, kteříž swůj potah a wozy darmo k tomu dali. Tak to pevnost předěšlým rokem w nejvyšší rychlosti byla opravena y k takowému stavu přivedena, že se nássi z ničeho ney pohodlněgi proti nepřítelům bráz

niti mohli. Předtím z Polské strany mohla se přehlídnouti, y do všech vlic z kusů pohodlně pálení; aby tedy to zas bráněno bylo, nášši vystavili w těch místech stance a tak pevnou obradu, že nyní z té strany k pevnosti žádného wstupu přistupu míti nemohli. Tyto nyní stance, a což tu pevnost k bránění bezpečně učinilo, všecko gest zhořeno, y také koly neb palešady gsau odvezeni. Ostatné kusy, prach a jiný válečný nářadí strogově již všecko napotád w Salicy se nalézá. Zásoba obilí y jiné potraviny, která s velikou pečlivostí nashromážděna byla, nyní se při veřejných licytacích prodává. Obydlí nynějšího Řiditele Generála Hraběte Bonto, kterýž prwe bylo Turecká modlitebna, nebude zhořeno, a na týž způsob zůstane všecky Turecké pevné obrady, jakož při dobytí nalezeny byly. Nowí obyvatelé pomalu opouští swá sydlá, kteráž sobě sami postavili.

Místo sme již w našem veřejném listu připomenuli, také kvičení gest mezi 39 dny Břestany, kterýž opět pod Turecké gho podrobení býti máj. Z Srbska list psaný na den 26 září také nám podobné hořekování vypravuje, a mezi jiným dokládá, že od toho času, co slyšeti bylo, žeby Turcy krom nawracení zemí také gestě nahrazení všech škod a autrat žádali, všickni proti Turkům welice rozhořčeni gsau. Když by Rakauští dwor nahrazení všech škod byl žádal, kterýž někdejšími časy Turcy w zemích swévolně a bez potreby učinili, zimordowawše napotád všecken lid, a popleniwše krajiny dočista, zagistě všecken Sultánůw poklad k tomu by nesas-

čil; a ten posetilý národ nyní tak směle gest, že náhrady za své škody žádá! Taková nesmyslnost w skutku každau mysl lidstau musí popuditi.

Mězy tím w Bělehradu všecko wogsto gest na dobrém pozoru, a na všech stranách widíme dobře nabitě kusy, nebo dosawad negsme gisti, aby nás Turcy nepřepadli; oni gsau jako wztez klj, když sobě pomyslí, žeby opět Bělehradu Páni byli, a ani již toho času dočkati nemohau. Před krátkým časem rážali se Bělehradští obyvatelé zdowůle Pana polního Maršalka Hraběte Walisa, takéli předece gisto gest, žeby to místo opustiti musyli. On jim dal za odpověď: Gestě o to není žádná starost, abychom tak brzo pevnost vzdáti měli; snad teprw we třech měsících o tom co slyšeti budeme moci říci, a pak se oznámí, co w té věci bude potřeba činiti; následowně do té doby gestě gest dosti času.

Žde w Srbstě rozličné gsau rozprávky, kterýž snad nám teprw po času naše mysli vpočojí. Tak slyšíme, že veliký počet králových wogenstých vozů z Budjna sem táhne, a že strany dodávání spíše s wzdychotím a s stolicemi vherstými smutawa učiněna a zas wčena gest. To (prý) se děje proto, poněwadž nestročeným Turkům není co věřiti, by snad v prostřed gednání strasny pokoge opět k wálce se nezbauřili, a těch škod, kterýž jim teď minulými lety učiněny byly, na nás vymstíti ucbíhli.

W některých Nowinách se roztrusilo, žeby již článkové podepsaní strany pokoge do Wjdně byli přišli; ale pozdější listowé nečiní o tom žádné zmínky,